

Leginkább az undornak azt a fajtáját utálom, amikor az ember torkán föl-szökik valami savas íz. Ha ez valami félelemtől fakadó émellyéssel is párosul, akkor nagyon vigyázni kell: az óvatlan könnyen összeokádhat mindent maga körül. Ha azt látja, hogy a másikkal az imént leírt dolog *történik* pláne folyamatosan, akkor az átragadhat rá. Ha egy országban, miként valami láncreakcióban, szépen, lassan mindenki öklendezni kezd, akkor a dolog vége valami leírhatatlan mocskohalmaz lesz, ami ragad, büzlik és fertőző. Ezt éltem meg *Csurka István* tegnapi, Kurir-béli interjúja olvastán.

De mielőtt leírom, hogy egyszerűen szánalmas az, ami ebből az emberből árad, figyelmeztetnem kell az olvasót. Minekutána én egy veszedelmes sajtóbugris vagyok, *bugrálásommal* megfertőzhetem azt, aki betűk által hordozott véleményemet a fejébe engedi. Minnyiben az olvasó nincs cserkészrészen, akkor *bugrálkodás* bűnébe eshet. Olyasmi ez, mint a vérferőtőzés. Valami egészen fajmagyartalan dolog. Bolsevik... ez a legjobb kifejezés!

Amikor *Kéri tábornok* a parlamentben elmondta igencsak félreérthető beszédét, azt gondoltam, egy élemedett korú emberrel szemben kioktatásnak tűnne, ha leírnám azt, amit már a gyerekeim is megértene. *Csurka* azonban fiatal ember, nemcsak védelmébe vette a tábornok szavait, de még rájuk is dobott egy szomorú lapáttal. Vele közölhetem, hogy még a házkö-

rüli legyek és szúnyogok elleni háború is igazságtalan.

Emberről pedig csak közvetlen életveszélyben szabad. Ezért semmi nem magyarázhatja meg azt, ha egy hadsereg megtámad egy másik országot.

A magyar haderők akkor viseltek volna igazságos háborút a második világháborúban, ha megvédik azt a hatszáz ezer zsidót, ki tudja mennyi cigányt, és ki tudja mennyi gondolkodó embert, papot, és még ki tudja miféle elhurcoltakat, akiket nem védett meg. A hadsereg dolga az állam polgáraitnak védelme a katonák élete árán is. Ha ezt elmulasztja, akkor minden ma-

szültségeket táplál. Az ilyen mondatokért *Sütő András* másik szemével fízethetünk. (Érdekes módon ez teljesen egybevág azzal, amit a szent kormányzószövetség másikkal nagy jeleskedője, Torgyán gazda, már a választási harcban hangoztatott.)

Aki *Csurkától* – és *Torgyántól* – balra áll, vagy egyáltalán másképp gondolkodik, vagy mondjuk rúhellé őket, az bolsevik. Az egész sajtó bolsevik – gondolom kivéve *Csurka* lapját – ami viszont eladhatatlan. Megjegyzem, hogy meglobogtassam a sajtó demagógiámat: a szakmai szempontból bukkantnak montható főszerkesztő olyan sajtót támad, amire naponta száz ezren, millióan szavaznak. *Csurka* képviselőre azonban a nép már a választáson kimondta az ítéle-

BUGRÁLKODÁS

te. Ugyanis őt a kutya nem választotta meg képviselőnek, hanem listáskodva besunyogott a parlamentbe. (Tették ezt mások is, sokat leadva a büszkeségből.)

Az interjúból megtudtuk, hogy *Eörsi István* az egyik legveszedelmesebb bolsevik. Mostmár nyilván *Kocsis Zoltán* is bolsevik. *Csurka István*: ez már tényleg nevetséges. (És Göncz, és Konrád?) Ja, mert ugye az SZDSZ és a sajtó kiállt *Bors Jenő mellett*. *Csurka István*: a kutya nem állt ki *Bors Jenő mellett*, hanem egyöntetűen elítéltük az országolás undorító módszereit.

*Csurka István*nak az a ravaszkodó megjegyzése, miszerint: „Tiszteletben kell tartani a jelenlegi európai helyzetet. De tudnunk kell, hogy az nem örök. Ha ezt tudjuk, akkor van esélyünk a változásra.”, a politikai bűnözés kategóriájába tartozik. Ez nem csak ocsmág, de ráadásul fölültébb sunyi demagógia is. Egyszerűen kalandor az, aki ma, amikor a Szovjet szétrobbanása, a német egyesítés és száz más ok egymásnak csúszthatja a kelet-európai országokat, ilyen félremény-fe-

gyarázat süket és nyomorúságos dumát, szar mosdatás.

int ahogy a Híradó-rosálás idején sem *Aczél Endre* személye, hanem az eset fenyegető előárnyajellege volt lényeges.

M

@ndrasew Iván